

Fortauet, undergangen og ketchupflaska

Av Ivar Christensen, Tumyrhaugen

Noen betviler at Tumyrhaugen vel representerer majoriteten i spørsmålet om fortau i Høgdabakken. Noen påstår at de ikke er blitt spurt. Jeg vet at Tumyrhaugen vel på ulike vis har bedt om innspill fra beboerne på dette spørsmålet, de har bl.a. lagt informasjonsskriv i samtlige 480 postkasser. De har holdt en rekke møter om saken, dette har versert i årevis. Før kommunestyrets møte 25.01. gikk det ut en SMS-gruppe- sending til beboerne, og det var kun én person som meldte tilbake at hun ønsket fortau. Nå ser vi at det er tre stykker. Og det er helt sikkert noen flere.

Det låter til å være behov for en oppklaringsrunde: I arbeidsgruppa leserinnlegg i Varingen 05.02. er det falt ut et viktig og meningsbærende avsnitt som lyder «Enten må det lages et ordentlig fortau i Høgdabakken med en veibane som er tilstrekkelig bred. Dvs. ekspropriasjon av tilstrekkelig grunn og godt entreprenørarbeid. Eller: Myke trafikanter bør ledes fra Høgdaveien, Lyngveien, Svingen og ikke minst Peiskrokveien / Skogveien mv. til Tumyrveien - via gjenåpnede gangveier.»

Jeg tror de færreste har noe imot et fortau per se, det vi snakker om er å anlegge et fortau som ikke gjør veibanen for smal, for farlig – og som medfører falsk trygghet. Og det er rekkefølgen vi snakker om: Vi ber om undergang før fortau. Den fortausløsningen nederst i svingen er ikke optimal, det blir ofte for smalt og man er prisgitt et minimum av brøytestandard. Denne brøytestandard har gjennom årene blitt markant redusert, og brøytingen er nå under press for å bli stadig billigere. Her på Tumyrhaugen hender det sågar at det brøytes utenfor veibanen, slik at man havner i grøfta.

Hvorfor skulle kommunen brøyte bra bare det blir fortau i Høgdabakken? I praksis stopper det når det bare snør tett nok lenge nok. Dette har med anbudsgrunnlaget å gjøre. Man får det man betaler for. Man er i praksis avhengig av at de freser kantene ofte, det skjer dessverre litt for sjeldent, det er gjerne kun et par ganger i løpet av en vinter.

Så er det enkelte som ikke skjønner problemet. Riktig nok er det smalt ved det to meter brede fortauet nederst



FOR SMALT. Fortausløsningen nederst i Høgdaveien er ikke optimal, det blir ofte for smalt og man er prisgitt et minimum av brøytestandard, skriver Ivar Christensen.

i svingen, men kan man ikke bare kjøre sakte? Til det er å si at det er ikke alle som har råd til firehjulstrekk med høy bakkeklaring og stor hjuldiameter. Rett som det er, må man ha en viss minimumsfart i svingen for å komme opp den bakken. Det er fremdeles noen her oppe som verken har firehjulstrekk eller moderne tohjulstrekk med elektronisk antispinn. Vi som bor her, har ofte for spøk sagt at kommunen sikkert har aksjer hos firehjulstrekkimportøren.

Regulert brutto veibredde i Høgdabakken er varierende, men i hht. kommunens egne kart er den helt nede i ca. seks meter, forutsatt da at kartene stemmer. På denne brutto veibredden skal man ha to meter fortau, to kjørebane samt snøopplagsplass på hver side. Da blir det noe trangt.

Ekspropriasjon for å få større bredde er unødvendig sier de til oss, men samtidig forbereder de ekspropriasjonssak. Dersom da kommunens egen postliste er korrekt. Vi ber om innsyn etter Offentleglova, men får det ikke. Så hvem vet?

Saksdokumentene i fortaussaken får meg også til å lure. Et såkalt arbeidslag har foreslått disse tiltakene. Dette arbeidslaget består av personer som etter det jeg vet, ikke bor her. De har ikke vært i kontakt med beboerne via Tumyrhaugen vel og så vidt jeg vet, heller ikke med beboerne her enkeltvis. Trolig er det bare synsing. Det er sikkert godt ment synsing, men det er like fullt synsing. Men kanskje de har trodd at vi skulle få saken til høring før den kom opp i kommunestyret? Hvem vet? Man får etter hvert en følelse av at enkelte holder oss med godt snakk. I årevis.

I fjor fikk vi høre var at gangveien vi vil gjenåpne – som ikke bare er offisielt regulert som gangvei, men som også har vært benyttet på hevdsstiftende måte i generasjoner - skulle saksbehandles når bare enda en vakanse var fylt. Etter at vedkommende omsider er på plass, får vi vite at kommunen visstnok har oversittet fristene, slik at saken må tas opp på ny – helt fra starten av. Så skjer det at noen tenker at en lettvinnt løsning er heller å bygge fortau i den på forhånd meget smale og bratte Høgdabakken. Nå kommer plutselig saken opp - uten vårt vitende - og uten at vi får den til uttalelse. Vi får beskjed ad omveier to timer før kommunestyrets møte 25. januar. Hvorfor dette plutselige hastverk?

Tumyrhaugen vel og Sørlihaugen vel har jobbet med denne saken siden 1955. I saksdokumentene til kommunestyrets møte, som er fjernet fra nettet, fremgår det at saksbehandlingen, også her, er forsinket grunnet vakanser. Men rådmannen sier i innstillingen at det er viktig at planen følges på en god måte og at opprettelse av ovennevnte arbeidslag vil styrke det videre arbeidet. Hvor det ble det av Forvaltningsloven? Skal saker som ikke er tilstrekkelig utredet fremmes til vedtak i kommunestyret? Hvorfor blir ikke skattebetalerne rådspurt i saker som er viktige for deres velferd og sikkerhet?

Kommunen er som en ketchupflaska. Det kommer ingenting. Det kommer ingenting. Plutselig kommer alt på én gang. Hva gjør så flertallspartiene når de i kommunestyrestyrets møte blir kjent med de faktiske forhold via opposisjonens representanter? De blåser i det og vedtar innstillingen likevel.

Varingen 17/2-10